

специалностъ. Да се казва: класическиятъ езици сѣ нужни само на класически филолози, а не и на славянски, би било разумѣва се само единъ филологически nonsens, когото не може да вземе сериозно никой що-годѣ запознатъ съ въпроси отъ тоя родъ.

*

Най-сетнѣ, и въ чисто школнитѣ въпроси законътъ отъ 903 год. съдържаше и едно подобие: той отнемаше на педагогиститѣ правото да постѣпватъ въ Университета като редовни студенти. И то бѣше, взето само за себе, напълно разумно законоположение, тъй като програмитѣ на педагогическитѣ училища не прѣслѣдватъ цѣльта да подгатвятъ за университетска наука. Но отъ друга страна, то бѣше въ сѣщото врѣме и несправедливо и непослѣдователно, понеже сѣщия законъ признаваше правото и слѣдователно подготвеността на абитуриенти отъ мъжки реални гимназии и на абитуриентки отъ дѣвически гимназии да слѣдватъ въ всички факултети, прочее и да изучаватъ: и юриспруденция, и история, и литература, и дори филология. А подготовката, която даватъ нашитѣ мъжки реални гимназии* за изучаване на тия прѣдмети, и нашитѣ дѣвически „реално-класически“ гимназии (— при днешната тѣхна програма —) за изучаване на която и да било университетска специалностъ, е равна на нула. Затова агитацията и врѣ-

* Въ Германия реални гимназии наричатъ такива училища, въ които се преподава деветъ години латински езикъ, и тамъ се води борба: дали такива реални гимназии даватъ достатъчна подготовка за нѣкои факултети. Това да се запомни добръ отъ ония, които ратуваатъ у насъ за допускане педагогисти въ Университета.